

N'ALI

LA REVISTA DE LA COMARCA DE PONENT

Any II n°20

febrer 1988

Apd. 79 07150 ANDRATX

**RADIO-TAXI
ANDRAITX**

67 23 98

DEPORTES

TOLO

Tel: 67 30 16

Juan Payés, 10 A

ANDRAITX (Mallorca)

RESTAURANTE

PIZZERIA LA PIAZZETA

Especialidad en
PIZZAS

**PASTAS
y CARNES**

PTO. ANDRAITX — TEL. 67 27 00

PANADERIA - PASTELERIA
CAFETERIA - HELADERIA

AVDA. MATEO BOSCH, 19

TEL. 67 16 04

TELE-CONTROL

ELECTRODOMESTICOS
REPARACION Y VENTA
DE TELEVISORES

Gabriel Pujol Barceló

Matias Flexas, 3 - Tel. 67 16 41

ANDRAITX

T. A. T. 725

Colle 31 Diciembre, 12
Telts. } 20 46 00 - 20 43 02
 } 20 45 03 - 20 43 62
Telex 69131
07004-PALMA DE MALLORCA

*Els vostres
viatges*

AUTOMOBILS
ARAGON, 2

SUZUKI - LAND-ROVER - CITROEN

TEL. 6739-68

ANDRAITX

E D I T O R I A L

N'ALÍ

LA REVISTA DE LA COMARCA DE PONENT
Apartat de correus 79.
07150 ANDRATX

Editen:

Coordinadora Parroquial
de Joves d'Andratx
Centre Cultural de
S'Arracó

Director: Santiago Cortès i Forteza

Redactor en cap: Gaspar Pujol i flexas

REDACCIÓ

Joana Alemany i Mir,
Antoni Ensenyat i Ferrà
Biel Ensenyat i Pujol,
Francesc Femenies i Calafat,
Pere Flexas i Flexas,
Margalida Ferrà i Ensenyat,
Gabriel Jofre i Mir, Miquel Tur i Enseñat.

GERENT

Vicenç Flexas i Alemany

FOTOS

Michel's. Tosafu.

Impressió: Tallers de "Apóstol y Civilizador" de Petra.

D.L. P.M. 295/1986

El passat dia 13 de febrer a la Parròquia Santa Maria d'Andratx i en el transcurs d'un concert d'orgue es reté un homenatge a ROBERT WALTER MEIER, un senyor suís que, una vegada jubilat, vingué a viure a la nostra comarca, més concretament a Sant Elm.

Però l'homenatge, que fou organitzat per la Coordinadora Parroquial de Joves d'Andratx amb el suport del Consell Insular de Mallorca, no es feu perquè fos un dels milers de gent de fora que vé aquí els agrada el nostre clima i el paisatge i es queda, no. En Robert Walter no s'ha limitat a venir a disfrutar de la "illa de la Calma". Ell s'ha dedicat a coneixer i fer coneixer les excel·lències culturals de Mallorca sobre tot al que fa referència al món musical i més concretament als orgues. Molts són els concerts, les visites i fins itot restauracions que ell ha propiciat a més de que té un coro de gent de S'Arracó i cada diumenge i festes fa d'organista a la missa del vespre a Andratx, i tot això gratuïtament, si no n'hi ha de posar dels seus.

Ens sembla que aquest ha sigut un homenatge molt merescut i que hauria de servir per despertar a molta gent que podria dedicar bona part dels seus esforços a procurar que la cultura a la nostra comarca vagi a més.

L'Homenatge tingué com a marc la nostra parròquia, cau de moltes activitats culturals al llarg de la història, i com a protagonistes l'orgue pulsat pel jove organista pobler Miquel Bennassar que ens oferir un bon concert.

Una cosa hi manca i això fou: la gent, que encare que l'assistència fou acceptable, creim que l'Església havia de ser plena de gom a gom.

N'ALÍ

Tota persona necessita tenir arrels a qualque banda, sentir-se integrat dins un territori i dins una comunitat. Si emigra, o bé ha de mantenir s'esperança de retornar as seu país d'origen o bé s'ha d'integrar dins sa nova comunitat. Si sap que ha de romandre en es seu nou poble pero no s'hi integre, sia per manca de voluntat sia perque experimenta un rebuig per part de sa comunitat que l'hauria d'acollir, es veu abocat a tenir sentiments esquizofrènics i marginals, a mantenir una relació d'amor-odi cap as seu medi actual que, si no és prou fort per vèncer-ho, pot arribar a produir-li fins i tot problemes de salut i necessitat d'evasió.

Tota persona necessita sentir que ses seves arrels són fortes, no surten de lloc ni estan podrides. Si dins una comunitat com sa nostra ha vist de sempre es pares, germans, fills, etc., renunciant o canviant de sa llengua que és pròpia d'aquest territori, i ignorant o menys preant sa pròpia història i cultura Si a s'escola li han alabat una llengua, una història i una cultura que no són ses pròpies. Si manten una inseguretad en relacionar-se amb gent que no és d'aquí, de manera que experimenta sensacions de ser una mica foraster en es seu propi poble, arriba a tenir, inconscientment, sentiments d'auto-odi que el menen sovint a refugiar-se en fuites de sa realitat (temeritats, velocitat, drogues, etc.) i, en qualsevol cas, li produeix una despesa d'energia vital que li debilita, també, sa salut.

Es dos paràgrafs anteriors volen ser motiu de reflexió sobre sa nostra pròpia situació. A Mallorca, actualment, es donen abundantament es dos casos i això fa necessari un canvi d'hàbits i actituds que permeti superar-los. Es mester que es autòctons mantenguem una actitud cordial d'acolliment i respecte pes nou-venguts. Aquesta actitud implica necessàriament un respecte pes nostres propis senyals d'identitat. Qui no es respecta a sí mateix pot arribar

a ser llepa-culs d'un altre i anar-li a sota, però no a establir-hi una relació de respecte mutu, únic digne entre persones. Acollir significa oferir allò que es té i allò que s'és, i entre ses coses que hem d'oferir s nostra llengua no és sa que té manco importància. Quan giram de llengua en parlar amb un castellano-parlant o amb un estranger que viu aquí (no estic parlant de turistes ni de gent que hi és de passada) no feim cap favor a ningú. No li feim cap favor a ell perquè li dificultam es coneixement de sa nostra cultura i manera de ser, li amagam allò que som, li impedim sa plena integració, si és que la desitja. I en canvi, estamenajam sa fortalesa de ses nostres arrels, atentam contra sa pervivència de sa nostra cultura i manera de ser. A ell és com si li diguéssim: "No te xerr en mallorquí perquè tenc ben present que tu ets foraster", i as mateix temps és com si pensàssim: "Sa llengua d'aquest és més important que sa meva que no val un cèntim". Si és qualcú que, conscient o no, vol o necessita integrar-se, li estam fent una mala passada, cosa injusta. Si és qualcú que, de manera concient, és enemic de sa nostra llengua, li estam anant a sota, cosa indigna.

Jaume Bonet Moll
de Vida i Autonomia (VIA)

CARNAVAL I QUARESMA

Aquest mes de febrer, mes de carnaval, on la tradició són les boníssimes ensaïmades amb tallades del bom carabassat que és un excel·lent quantrapunt a la greixosa i fada o salada sobrassada, que es mengen -encara que cada vegada menys- el dijous Llarder i que acaben de menjar-se el "darrer dia", el dimars de carnaval que ja ens enquadra al portal d'aquesta Quaresma tan dejectada antigament com ho proven les següents gloses, la primera d'elles tan coneguda:

Sa "Corema" ja és passada,
Mare de Déu, que no torn,
que tenc s'esquena escorxada
de colgar-me tan dejorn

I aquesta altra que En Macià Saca l'ha trobada a papers de son pare, l'Amo 'n Pep Saca (al cel sia).

El primer dia hem d'anar
a posar un poc de cendra
amb una memòria tendra
pensant que hi hem de tornar.
Sobrassades, "adios",
ja mos veurem l'any que ve
Sa "Corema" ja se'n ve
com un cavall en es Cós
"Corema" ja ve, germans,
i haurem de dejunar
si és per falta de pa
ja dejunavem abans.
Ara venen set setmanes
totes de menjar llegum
pero hi ha un costum
que el qui té xot fa panades.

Sa recepta

I lligant amb aquesta quaresma vos volem donar una recepta d'una cosa que a la nostra illa en aquest temps es multiplica el seu consum: el bacallà. Vos parlarem del "Bacallà amb salsa de tomàtiga".

INGREDIENTS:

½ quilo de bacallà que l'heu d'haver tengut en remull desde el dia abans, havent-li canviat l'aigua un parell de vegades. El tallau en tires fines.

3 cullerades d'oli d'oliva
3 cullerades de salsa de tomàtiga

ga

1 tassó d'aigua
1 polsim de prebe vermell
1 ceba capolada
2 cullerades de panses
2 cullerades de pinyons.

Sofregim la ceba dins l'oli, quan ja sigui doradeta afegiu-hi l'aigua i la salsa de tomàtiga i posau-hi la salsa que pertoqui i el prebe vermell. Deixau que prengui el bull un parell de segons, tot seguit tirau-hi el bacallà, les panses i els pinyons. Deixau-ho bullir un quartet o vint minuts, i... ja està a punt!

Vos direm que el bacallà és molt nutritiu i que els al·lots n'haurien de menjar molt car és molt bo per el seu creixement.

També els cocarrois són un menjar adequat a aquesta època, encara que els menjam de cap a cap d'any. Vet ací una recepta:

INGREDIENTS:

400 grs. d'oli
280 grs. d'aigua
100 grs de vi blanc
farina fluix, la que es begui.

I si hi posau una mica de llevadura prensada fa que la pasta sigui més mengívola.

Per omplir-los podeu emprar: Bledes, espinacs, colflori (brotó) ... La verdura millora de gust si hi afegiu un poc de grell o ceba. Trempau-la amb oli, sal, espícies i panses.

I enguany amb l'esplet de taronges que hi ha hagut, que el qui en té, no sap que n'ha de fer; i el qui no en té pot comprar-les quasi regalades. Vet aquí un suflé de taronges que és una maravella:

INGREDIENTS:

6 taronges grosses
2 tasses de llet
5 vermells d'ou
5 blancs d'ou pujats a punt de neu
200 gra de sucre
1 canonet de canyella
I si ho voleu perfumar un poc, ½ cullaredeta de vainilla.
Tallau el capellet de les

taronges una mica avall i buidau-les amb esment.

Posau la llet a bullir amb la canyella i unes clovelles de taronja, rentades abans; després de bullir una mica, deixau-la refredar un poc, retirau les pells de taronja i la canyella i mesclau els vermells d'ou, la farina i el sucre, i afegiu-ho a la llet tornant-ho fer coure un poc fins que es desferri dels costats de la casseroles. Tornau-ho deixar refredar un poc i mesclau-hi els blancs pujats. Ompliu les taronges amb la mescla i posau-ho al forn uns deu minuts i menjau-vos-ho tebet.

LO COC DE S'ARRACÓ

NA PELADA

Na Pelada pagaria qualsevol dit de sa mà que no tornassen cantar cançons de s'ase per vila.

Na Pelada s'en va anar corrents a sa Vicaria:

-¿Vol-me donar s'obra pia que es meu ase em va deixar?-

Na Pelada s'en va anar corrents a cas menescal:

-Veni, que tenc s'animal que em pens que se morirà!-

En Pelat i Na Pelada diven que van ben plegats.

Pareixen enamorats que comencen s'escarada.

En Pelat i Na Pelada farien un bon parell:

En Pelat està vermell i Na Pelada està sana.

En Pelat mata titines amb so gatzoll en sa mà.

-Titina, si no et decantes, En Pelat te matarà.

Recullida del cançoner del Pare Ginard que la recollí a S'Arracó.

El Carnaval

Encara que per la nostra contrael Carnaval fou molt desigual i de poca qualitat, altre temps sempre havien estat uns dies de bauxa i alegria, com ho es encara ara a altres indrets de Mallorca.

A Andratx eren típics els balls a Sa Coma Calenta i també Sa Mula

Blanca que aquí té una història però que té unes reminiscències en la relació que sempre Andratx ha tingut amb Catalunya. La versió de Catalunya la trobam amb la Mula Guita. Aquest joc s'havia representat en molt llogarets de la carena pirenenca i cap al Berguedà. Hom intentava figurar una mula i solien representar-la dos homes. Anaven l'un darrera l'altre, el segon agafat a la roba del primer mig ajupit i tapats amb una manta o un llençol. Portaven sabates i era perillós passar per llur vora ja que tiraven coces. Era costum que a cada taverna la mula es posàs malalta i haguera de prenda alguna "medicina". Segons el poble tenia la seva manera de sortir i actuar, així trobam una versió a Santa Coloma de Queralt, un altra a la Pobla de Lillet. A Saroca de Bellera feien el joc de la Mula Blanca que consistia en que un fadrí cobert amb un llençol blanc que el tapava totalment i recolçat damunt d'una forca de dues pues feia el paper de

mula. Hom simulava comprar-la, discutia si era o no guita (o sigui falsa, que tira coces), i tractaven de provar-la. El fradí, en ésser sotmès a aquesta prova, engegava tantes coces com podia, i en això consistia la part còmica i viva del joc.

A Palafrugell feien la Mula Morta. Posaven un crani de mula o d'ase al cap d'un bastó. Entre les dents col·locaven un grapat d'herba ben bruta d'una substància mal olorosa amb la qual tocaven tanta gent com podien. La Mula feia jugar el bastó ençà i enllà per conveniència per tal d'enutjar

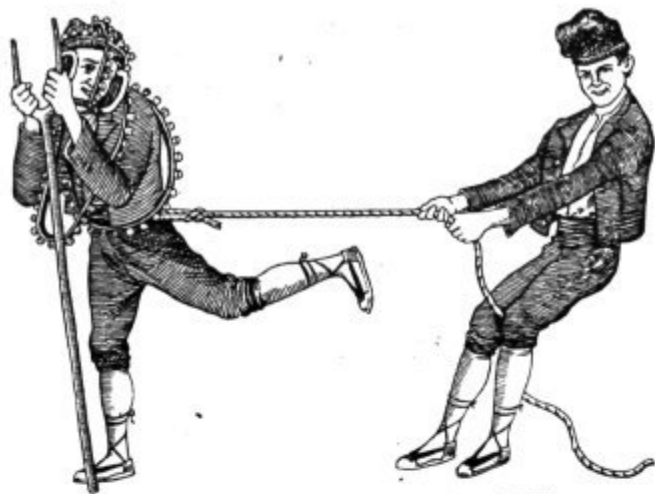

Joc de la mula gaita, de Santa Coloma de Queralt, a la baixa Segarra.

els de la seva vora. El qui feia de mula s'embolicava amb un llençol a tall de fantasma i anava amb la cara enfarinada.

LA TRADICIÓ

Com a origen de la Mula Guita la gent explica una tradició molt ingènua. Els sarraïns s'havien fet forts en un castell de molta importància estratègica, que varia segons el lloc on s'explica la llegenda. La possessió del castell era d'una gran importància per els catalans, però com que els sarraïns eren molt forts i molts més en nombre, no hi havia manera de desencastellar-los. Mancats d'elements i de mitjants, abans de donar-se per perduts els catalans van tenir una pensada. Una nit molt fosca van aviar rostos avall, per la rodalia del castell, una mula molt guita i molt ferotge tota carregada de coets i de focs petadors i voladors. La bèstia en sentir aquells espetecs encara es va enfuriar i enardir més que de costum i començà a saltar a

La mula guita, de la Poble de Lillet, a les Fonts del Llobregat.

i a tirar coces a tort i a dret. Els moros no varen saber comprendre què podia ésser aquell davasall de foc i de soroll i, emporuguits, van fugir cames ajudeu-me, nafrats i llatzerats per la mula que els corria darrera sense parar de tirar-los coces. I els catalans van entrar triomfalment al castell abandonat, conquerit per una simple mula guita després de molts mesos i fins d'anys de desesperada lluita

Aquesta comparsa també havia sortit a Esterri d'Àneu, Espot, Bellanos i Isil. Semble que temps enllà degué estar més estesa per terres pirinenques. A Bascònia feien una representació semblant per les festes de l'espellonada del blat de moro. Aquesta mula blanca, així com d'altres representacions per l'estil, semblen que volen recordar el vell esperit de l'abundància figurat per una egua blanca.

La nota carecterística del joc de la mula és el tirar coces. Hi ha dos bails propis només de les Carnestoltes o Carnaval que es distingeixen precisament per el tirar coces per part dels balladors, els dos són propis del Begadà, contrada ramadera. És possible que en d'altres temps formessin part d'alguna representació més extensa i complicada en què probablement podia intervenir una figuració d'algún animal de la qual s'hagin perdut elements

A Saldes els fadrins ballaven el "Contrapàs de les guitzes (coces)". Sense perdre el ritme de la dansa procuraven accionar de manera que passessin per ben a la vora de la multitud que les contemplava, i pernabatiem a tothom qui trobaven a tret i tan fort com podien. Al llogaret bergadà de Busa, el jovent ballava l'anomenat "Ball de la guitza", que tenia així mateix per objecte donar cops de peu a tothom qui trobaven.

També trobem l'ase força relacionat amb els costums de les Carnestoltes. En les festes del boigs, tan esteses per molts pobles de la vella Europa durant la darrereria de l'Edat Mitjana, l'ase va jugar un paper important.

Hi altres formes de treure l'ase a les festes del carnaval però el que hem volgut donar a conèixer és que no és un costum sols de Mallorca o més concretament d'Andratx. Costum que voldriem que no es perdés si no que anés a més de any en any i que ens ajudés a fer unes festes més nostres, valdria la pena que totes les entitats interessades es posasen d'acord. largo.

ENS HA DEIXAT UN MESTRE

Ens ha deixat un mestre...Un bon mestre. Un entrenyable amic i un gran professional.

Josep Bonet i Rosselló nasqué aquí, a Andratx, carrer Arxiduc, cantó Joan Carles I, el 24 de Gener de l'any 1928.

El seu pare, conegut per Biel de Biniorella, i la seva mare Antònia, procedent de Caimari, varen col·locar una petita fàbrica de begudes carbòniques. És per això que molta gent gran coneixia en Pep pel mal nom de "Pep dels sifons", perquè era molt freqüent veure'l, quan els estudis li permetien, repertint begudes amb un carro tirat per un cavall roig.

Estudià tres anys en el Seminari D'aquí en sortí el gran professor de Llatí, que fou, en poden donar testimoni molts dels que van ésser alumnes d'ell.

Cursà el batxillerat (aquell de set cursos i la revàlida), també estudià la carrera de Magisteri.

És necessari assenyalar que durant la carrera de magisteri va tenir extraordinaris professors com pot ésser l'il·lustre andritxol D.Josep Ensenyat. Això nos pot explicar la gran cultura que tenia En Pep i el bon pedagog que va arribar a ser.

Acaba la carrera de mestre i és titulat dia 31 de gener de 1955.

Es traslladà a Madrid a fer oposicions per Agent Judicial. Les aprovà i exercí aquest càrrec durant un parell d'anys a Muro.

Passat un temps fa oposicions al Magisteri Nacional i les aprova amb el número tres de promoció. Aquest tercer lloc és molt significatiu perquè en aquell temps les oposicions eren molt difícils i nombroses (massa gent per poques places). No eren oposicions que es convocassin anualment. Passaven fins i tot quatre anys a convocar-les.

Al curs 1955-56 En Pep va regentar la primera escola a Maria de la Salut.

El següent any (1956-1957) per concurs de trasllat és destinat a un poblet rural de la província de Girona anomenat Les Lloses.

Per donar-vos a conèixer aquest poblet en xerrarem una mica:

"Per anar-hi s'agafava el tren de Barcelona fins arribar a Ripoll, d'aquí s'havia de caminar 12 Km per camí de bestia, fins a Les Lloses. Un altre camí era Barcelona-Sant Quirse de Basora i recórrer, en taxi, més de 40 km per arribar-hi.

El règim de classes era de jornada única, perquè al poble qualque al·lot havia de caminar fins a 7 km per anar a l'escola.

En Pep dormia a l'escola i dinava a una casa pagesa. Cada dia caminava 5 km d'anada i cinc de tornada per poder anar a prendre un cafè en haver dinat.

L'Any 1957 es casà amb Na Nonita Palmer Palmer i visqueren al costat de l'escola. Els diumenges anaven a missa caminant 3km fins arribar a l'església.

Una anècdota mos mostre les dificultats que hi havia per arribar a aquest poblet:

L'inspector Josep Coromines va anunciar la seva visita. En Pep devallà a Ripoll a rebre'l; l'inspector anava amb una moto vespa, amb ella empergueren el viatge pel camí de bestia. Però en arribar a un petit riu on s'havia de creuar mitjançant un tauló, en Coromines no va tenir coratge per passar-hi i se'n va tornar dient-li: Pep, digues a les autoritats que m'esperen, que no tenc temps d'arribar-hi, però que ja sé que l'escola va molt bé i té un bon mestre.-

En Pep i Na Nonita es primer cop en veure esclatssangs en varen comprar 2kg a 11 pts cadascún. La gent en saber-ho els van renyar: A quatre passes de l'escola podien collir-ne tots els que volguessin sense cap dificultat.

El curs 1957-58 fou l'últim de Les Lloses.

L'any següent (1958-59) es traslladaren a Mallorca, més concretament a Santanyí, on hi estaren 10 anys. Aquí destaca la professionalitat den Pep i Na Nonita:

Després de les classes a l'escola pública tenen un tipus d'acadèmia on preparen batxiller elemental, superior i fins i tot algunes classes de magisteri.

Els resultats obtinguts deixen ben clar lo bon mestre que era En Pep. Dels seus alumnes en surten: set mestres amb oposicions a l'Estat aprovades, dos catedratics i uns quants metges, entre ells el Dr. Damià Vidal que no s'allunyà del seu costat durant la seva penosa malaltia, tractant-lo com si fos el seu propi pare.

El curs 1968-69 es trasllada a Andratx. D'aquí tots coneixen els seus quefers: és director de l'Escola durant quatre anys. L'últim d'aquests anys de director el passa a les noves escoles, conegudes com les escoles verdes.

És un home amb una gran capacitat, molt seriós i molt exigent amb ell mateix. Molt meticulós i pulcre amb els seus treballs i força ordenat.

Amant de la bona música, principalment la música sacra, entre ella el gregorià.

És un gran catòlic i molt cumplidor amb els seus deures religiosos.

Durant els darrers tres mesos de la seva malaltia els al.lots no deixaren de preguntar per ell, l'enyoraven i desitjaven que tornés aviat.

He començat dient que ens havia deixat un gran mestre, però ¡NO! no ens ha deixat. Ell, En Pep Bonet Rosselló, està present amb tots nosaltres i no hi ha cap dubte que al costat del Bon Jesús prega per tots nosaltres.

RAMON CAMPS IGLESIAS

NOTA DE LA REDACCIÓ DE N'ALÍ:

Tots hem sentit la mort de Don Pep Bonet Rosselló i hem volgut que fos un company i bon amic seu, Don Ramon, qui, en nom de tots expresàs i deixàs constància d'aquests sentiments damunt la nostra revista. Ho ha fet amb paraules senzilles, com senzill era D.Pep, i senzilles són les paraules quan surten del cor.

Tots els qui feim N'ALÍ alhora que aixecam el cor al Creador tot fent-li una pregària, acompanyam a la seva esposa i familiars en el dolor de la separació i volem dir ben fort: Gràcies D.Pep per tot quant ha fet per la nostra gent, gràcies per lo molt que ha fet per Andratx.

EL CONSELL DE REDACCIÓ

VOCABULARI RELACIONAT AMB ESTUDIS

Barbarisme

Quaderno
Lliteratura
Borrar
Tissa
Estodiar
Companyero
Recreo
Passillo
Bombilla
Boligrafo
Lapis
Sobressaliente
Bien

Forma correcta

Quadern
Literatura
Esborrar
Guix
Estudiar
Company
Esplai
Corredor
Bombeta
Boligraf
Llapis
Excel·lent
Bé

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

CARTA ABIERTA

de la Asociación de Vecinos del Pto. de Andratx al Director de N'Alí

Debido a la confusión producida por la publicación de una carta abierta en la pág. 4, nº 18 de la revista N'Alí nos permitimos hacerle las siguientes precisiones:

1. No existe asociación de "propietarios" alguna en el Pto. de Andratx. Por fortuna dicho término fue suprimido en nuestros estatutos hace algunos años con el fin de evitar discriminaciones y suspicacias entre los vecinos de nuestro querido Puerto.

2. Ejemplos como la carta a que aludimos contribuyeron decisivamente a que nuestra asociación pasara a denominarse, simplemente y como debe ser, "Asociación de Vecinos".

3. No es nuestra intención polemizar sobre algunas de las disparatadas afirmaciones que en ella se vierten. Pero no es de recibo el tufillo de discriminación que emana de la misma al referirse al doble binomio mallorquines-propietarios y Mallorquines-extranjeros.

4. Tan descomunal dislate se contrapone a los esfuerzos de la actual Junta Directiva. Deseamos unir y aglutinar a todos los habitantes del Pto. de Andratx, sin discriminación de ningún tipo, únicamente por el hecho de residir y por lo tanto ser vecinos del Puerto.

5. Como ya habrá deducido, con la atenta lectura de esta misiva, la carta del Sr. Gleis nada tiene que ver con la actual Junta Directiva. En todo caso su desatinada y nada constructiva crítica se refiere ¡Asómbrese! al año 1982. Es una más de las fotocopias repartidas por aquel entonces.

6. Nuestro malestar, en definitiva, se explica por el hecho de que semejante panfleto lleva la fecha de su realización (1.982) y sin embargo, desconocemos si por olvido de los duendes de imprenta, no aparece en la carta abierta publicada en su revista.

En la certeza de que rectificará,

esa lamentable y suponemos no intencionada omisión le saluda atte.

JUNTA DIRECTIVA DE LA ASOCIACION DE VECINOS DEL PTO. DE ANDRATX

NOTA DE LA DIRECCIÓN DE LA REVISTA N'ALÍ

Con gran sorpresa hemos leído esta carta abierta que, por la palabra de un miembro de la misma sabemos que fue escrita por la Junta Directiva de la Asociación de Vecinos del Pto de Andratx, ya que la misma no va en absoluto identificada como en buenos usos y costumbres periodísticas suele hacerse.

Y nuestra sorpresa viene de que la Junta Directiva se ha equivocado de destinatario, a no ser que dicha Junta Directiva practique aquel método tan fascista y por ende tan antidemocrático de "matar al mensajero".

Si Uds. creían que lo que iba en el escrito no se ajustaba a su verdad tenían la elegante solución de responder o de corregir a todos y cada uno de los puntos, temas y críticas que el firmante de la carta tiene a bién, bajo su responsabilidad ya que se trata de una carta abierta y no de un artículo, exponer.

Uds. demostrando una falta de respeto hacia este comunicante totalmente identificado llamando panfleto a su escrito. No será que a dicha junta directiva le falta la suficiente madurez para saber encajar la crítica. Por lo que esta dirección no acepta de ninguna manera dicha calificación y reitera el derecho a que cualquier ciudadano pueda expresar con respeto su opinión (aunque esté expuesto a equivocarse).

Por lo demás, nada tenemos que añadir si no que las páginas de N'ALÍ están siempre abiertas.

LA DIRECCIÓN

UN CONSELL AL TEU SERVEI.

11

Cada any el Consell Insular de Mallorca du a terme nous projectes per garantir millors serveis públics a totes les persones que viuen a la nostra illa. A la vegada manté i incrementa els que ja hi ha. I tot això ho fa a través de les seves àrees d'actuació.

ÀREA ECONÒMICA

Promoció del turisme. Protecció de l'entorn amb campanyes de neteja de platges i el nostre lloc. Impuls de la nostra indústria i comerç. Accions de millora de la ramaderia i l'agricultura.

ACCIÓ SOCIAL I SANITAT

Hospital General. Hospital Psiquiàtric. Llar de l'Infància. Llar de la Joventud. Llar dels Ancians. Patronat Verge de la Salut. Hospital de Nit.

Centre de Prevenció de l'Abús de Drogues. Grup d'Educació Sanitària a les Escoles. Elaboració del Mapa de Serveis Socials de Mallorca.

ÀREA DE CULTURA I ESPORT

Ordenació d'arxius propis i d'altres organismes. Difusió cultural per mitjà del Teatre Principal i la Biblioteca Artesana. Impuls del coneixement i l'ús de la nostra llengua. Difusió del nostre folklore. Elaboració del Pla d'Instal·lacions Esportives en els municipis. Foment de l'iniciació i pràctica de tot tipus d'esport.

ÀREA DE COOPERACIÓ I ORDENACIÓ DEL TERRITORI

Elaboració del Pla d'Obres i Serveis per dotar els pobles de l'infraestructura bàsica. Manteniment de la xarxa viària pròpia (39% de les carreteres mallorquines). Servei de Prevenció i Extinció d'incendis i Salvament.

El Consell Insular de Mallorca treballa intensament des de aquestes quatre àrees perquè a la nostra illa es pugui viure cada dia millor, amb totes les comoditats, salut, i un constant enriquiment cultural. L'avanç en aquest sentit ha estat continu durant els vuit anys de funcionament del Consell, i els fruits obtinguts, molt nombrosos. Per això, avui ens sentim satisfets de la feina feta, i a la vegada, plens d'il·lusió per incrementar-la cada any.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

RESTAURANTE

Es Special

CARRETERA PUERTO DE ANDRAITX
TEL. 67 30 12

TALLER RAYMA

SERVICIO OFICIAL CITROËN

C/ VIA ROMA, 5

ANDRAITX

Tel. 673253

ALICIA QUIROGA
DE SOLERA

Petit

NIÑO - MODA JOVEN

Aragón, 7 - Tel. 67 21 67

ANDRAITX

AUTOS MORAGUES

RENT A CAR

C/. España, 7
Telf. 67 20 09

PTO. ANDRAITX

(MALLORCA)

**CAFETERIA
SNACK - BAR**

Quijote

CAMP DE MAR - MALLORCA

DEMOSTRACIÓ DE CUINA RÀPIDA

El dia 16 de gener les mestresses de casa de S'Arracó organitzaren una demostració de cuina ràpida i el dia 23, també de gener, tingueren un altre demostració aquesta vegada de com cuidar les plantes de interior.

XERRADA DE SICO- LOGIA A S'ARRACÓ

A s'escola de S'Arracó el dia 25 de gener hi hagué una xerrada de psicologia infantil que donà un sicòleg del Consell Insular de Mallorca i que resultà molt interessant. Tots els pares i fins i tot molta d'altre gent interessada hi assistiren. Pel febrer hi ha organitzades dues xerrades: una sobre dietètica i l'altre sense determinar.

LA PEIXATERIA DE S'ARRACÓ EN MARXA

Una vella aspiració dels arraconers s'ha vista satisfeta darrerament. De fa unes setmanes el local que fa uns anys s'havia arretglat per peixateria i que no s'havia posat en funcionament, després d'unes petites modificacions i montatge que l'Ajuntament, gràcies a les bones gestions del nostre Regidor, ha duit a terme ja marxa. De dimars a divendres, si el temps a la mar ha estat bo, hi ha un servei diari que dona una família arraconera, servei que ha tengut una gran correspondència per part de la nostra gent, sobre tot de la gent major que no tenint tal volta mitjà de desplaçament, no han d'acudir a un veïnat o conegut que pot anar al Port o a Andratx per gaudir de menjar peix fresc.

CARNAVAL MAGRE

Un altre any hem tingut a Andratx un carnaval magre, molt magre, a Andratx. Tan sols un petit intent per part de les escoles d'E.G.B. i Escola d'Adults, i res més. Definitivament, s'ha perdut el

sentit de festa?

CARNAVAL AL PORT

On hi hagué un bon carnaval fou al Port d'Andratx, organitzat per la "Asociación de vecinos". Hi hagué de tot, i sobre tot molta participació de molta gent de totes les edats. Concursos de disfresses, de "Play-Back" etc.

Bona mostra d'aquesta animació és la fotografia de l'original equip de futbol.

METGE A S'ARRACÓ

El metge D. Josep Ma. Prat Yagué, destinat a la nostra comarca, ha llogat una casa a S'Arracó, cosa de la qual els arraconers n'estan ben satisfets i agraïts.

POLIESPORTIU A S'ARRACÓ

L'Ajuntament d'Andratx ha comprat "Sa Vinya" per fer-hi un poliesportiu per S'Arracó. No importa dir que sobre tot la gent jove està molt satisfeta d'aquesta compra. És d'esperar que prest sigui una realitat. Per de pronta ja s'ha asfaltat el carrer que hi va i la síquia d'aigües ja s'ha feta neta. A la marjada ja s'han arrabassat els arbres. Tot això ens fa abrigar esperances de que ben prest podrem inaugurar un nou i practic lloc perque els nins i nines, i també la gent major pugui practicar un o altre deport a més del deport de la petanca tan arrelat entre nosaltres.

Hostal
Ristorante
Pizzeria
MODERNO

Cra. Camp de Mar, 5 PUERTO DE ANDRAITX
Tel. 671650

SNACK - BAR

GALICIA

ESPECIALIDAD
EN MARISCOS
Y PULPO A LA GALLEGA

TAPAS VARIADAS

Isaac Perol, 37
Tel. 67 27 05

Puerto de Andraitx
(Mallorca)

CARPINTERIA **H. Cervantes**

Muebles y Decoración

TISCHLEREI
CARPENTRY
MENUISERIE

C/. España, 4
Teléfono 67 11 62
PTO. ANDRAITX

Restaurante Miramar

*puerto de andraitx
Mallorca*

tel. 67 36 37

SERVICIO OFICIAL

Francisco Cañellas Mascaró
SERVICIO Y VENTAS

Carretera Puerto, 55
Teléfono 67 23 89

SERVICIO RENT A CAR
Puerto de Andraitx

TUCASA

TODO PARA LA CASA, S. A.

C/. Galicia, 27 - Teléfonos 67 13 03 - 67 28 13
07150 ANDRAITX

materiales construcción

X I U - X I U E S P O R T I U

El futuro del futbol andritxol está bastante oscuro y no solo en lo que hace referencia al ámbito deportivo, si no que la economía está tocando fondo y veremos como se llega al final de la temporada.

* * * * *

Buscar culpables de tal desaguisado sería muy fácil y creo que mejor que criticar sería ayudar, ya que si algo ha faltado ha sido ayuda. Gabriel Enseñat ha tenido que luchar solo y él se merece todos los honores y las alabanzas.

* * * * *

Otra institución dentro del futbol andritxol, ha tirado la toalla, se trata de Mateo Mayans que desde la fundación del equipo alevín venia siendo su entrenador ahora ha dejado su puesto, el cansancio ha hecho mella en él y ha dejado el puesto para que sea ocupado por otro con más ilusión y más ganas.

* * * * *

Sin lugar a dudas uno de los principales males del actual primer equipo está en la defensa de la portería, entre Jover por novato y Caimari por inseguro, se han encajado una serie de goles que claman al cielo y que han sido en parte el desestabilizador del conjunto. ¡Cuanto hemos añorado a Palou!

* * * * *

Los verdaderos amantes del futbol base, que siempre son los mismos, este año hemos pasado poco gusto: Los juveniles nen la cola, los infantiles con una de cal y otra de arena y los alevines también en la cola de la clasificación. Entre todos se está hablando del negro porvenir que le aguarda a nuestro futbol. Aquí también se está añorando a cierto "tandem".

* * * * *

El jugador andritxol Pedro Ramón Alemany, formado en nuestros equipos bases y ahora enrolado en el San Cayetano infantil, ha sido seleccionado para formar

parte de la selección balear, que ahora va a disputar la fase declasificación del campeonato de España. Le deseamos toda clase de éxitos y que no pierda su olfato de gol.

* * * * *

Quien está llevando una buena campaña es el equipo de baloncesto se han superado y han conseguido un sitio muy meritorio. Han hecho brillar el nombre de Andratx.

* * * * *

Pero los que de verdad dan un buen espectáculo son los infantiles del baloncesto. Aquí sí que hay futuro y por el momento tienen grandes posibilidades de jugar la fase final de Mallorca El trabajo de estos años empieza a dar fruto.

* * * * *

De la petanca poco se puede decir. De aquellos años de esplendor se ha pasado a una mediocridad y con tanta disparidad de clubs y equipos se ha ido esparciendo lo bueno que había. Sería conveniente que se hiciera una unión más grande y entre todos formar un gran equipo, ya que sin duda jugadores de categoría los hay, pero están muy repartidos.

* * * * *

Volviendo al futbol hay que decir que persiste el problema arbitral, entre los muchos que estan haciendo estos pinitos está el exportero local Juan Forteza que está arbitrando partidos de responsabilidad y dicen que con acierto, otros le van a la zaga pero a escala menor.

* * * * *

La última. Pase lo que pase en el futbol este año, parece que cara al futuro el actual presidente no piensa dimitir, según dicen Gabriel Enseñat se encuentra muy arropado cara a la proxima campaña, esperemos que por el bien del futbol andritxol en la proxima Asamblea se clarifiquen muchas cosas. Jofre.

RECORDS ' D ' AHIR

"Cavallet quan eres jove..." Tal vegada així podriem titular aquesta fotografia que avui presentam. Molts dels que hi surten ara son pares de família i fins i tot algú és o ha sigut "pare de la pàtria". Vegeu-ne els noms: D'esquerra a dreta: Drets, Jaume Salvà, Vicente Martínez, Manolo Luque, Antoni Alemany, Gabriel Enseñat, Alberto Andonegui, Joan Bonet, Esteva Palmer, Antoni Nieto. Acotats, Baltasar Juan, Gabriel Enseñat (Taio), Joan Esteva, Tolo Ginart.

I una panoràmica de neu a Es Rajolí, fou l'any 1986.

